

1991-02-19

R611-2296/90

Leif Sandahl

1990-09-26

Kävlinge Räddningstjänst
Räddningschefen
Fågel Fenix väg 5
240 21 LÖDDEKÖPINGE

Synpunkter angående förslag att räddningstjänsten skall ingå som en resultatenheter i den tekniska förvaltningen i Kävlinge kommun.

Kommunen har gjort en särskild översyn av den kommunala organisationen. Utredningen innehåller bl a förslag om förändringar i de politiska nämnderna och att kommunen skall ansöka om att bli sk frikommun. Utöver dessa förändringar finns förslag som direkt berör räddningstjänstens organisation. I huvudsak innebär dessa förslag att räddningstjänsten blir en resultatenheter inom den tekniska förvaltningen. Tekniska nämnden förblir räddningsnämnd och civilförsvarsnämnd. Den tekniska förvaltningen skall ledas av en särskild förvaltningschef.

Räddningschefen önskar synpunkter på vad förslagen kan innebära för räddningstjänsten. Räddningsverkets synpunkter utgår i huvudsak från de krav som framgår i räddningstjänstlagen (RäL) och räddningstjänstförordningen (RäF).

Enligt 9 § första stycket RäL skall det i varje kommun finnas en räddningsnämnd och en räddningskår.

I 12 § första stycket RäL anges att räddningskåren skall bestå av en räddningschef och en eller flera räddningsstyrkor. De särskilda kompetenskrav som gäller för en räddningschef anges i § 2 RäF.

Räddningstjänsten har i lagstiftningen reglerats särskilt bl a med anledning av att den verksamhet som genomförs ofta ställer speciella krav.

En sådan reglering avseende ledningsförhållandena inom räddningstjänsten finns i 3 § RÄF. Där framgår bl a att räddningschefen skall leda räddningskårens verksamhet och se till att räddningskårens personal får nödvändig utbildning och övning. Det framgår också att det är räddningschefen som skall se till att den beredskap som anges i räddningstjänstplanen upprätthålls.

Det råder ofta mycket speciella förhållande i situationer då samhället måste ingripa med räddningstjänstinsatser. För att räddningskåren skall kunna genomföra effektiva insatser har riksdag och regering sett det som nödvändigt att reglera vissa sammanhang. Av §§ 31 och 32 RÄL framgår att vid varje räddningsinsats skall det finnas en räddningsledare och att räddningsledare är räddningschefen eller den han utsett. De särskilda kompetensreglerna i RÄF anger att bara de som har i RÄF föreskriven befälsutbildning kan vara räddningsledare.

I lagstiftningen finns ytterligare regler som bl a berör hur verksamheten med förebyggande åtgärder mot brand skall bedrivas. Där framgår också att kommunen skall främja annan olycks- och skadeförebyggande verksamhet i kommunen. Även här finns det i vissa avsnitt speciella kompetensregler för personal som skall utföra arbetet.

En förutsättning för att samhällets räddningstjänst skall kunna vara effektiv är att det finns en stark samverkan och samordning mellan olika organ både inom och utanför räddningstjänstorganisationerna. I detta sammanhang bör man särskilt beakta räddningschefens möjligheter att kunna samordna och planera hela räddningstjänstverksamheten. Det är vidare av mycket stor vikt att erfarenheterna från den förebyggande verksamheten tas till vara vid räddningstjänstingripanden och vice versa. Utbildnings- och övningsverksamhet, räddningstjänstplanering, etc är delar av förberedelserna inför räddningstjänstutövningen som därför måste ligga inom samma förvaltningsområde som lämpligen både förebyggande och skadeavhjälpande verksamheterna. Vid en eventuell förändring av organisationen enligt förslaget har Räddningsverket den uppfattningen att ovanstående återföring av erfarenheter mellan de olika verksamheterna måste beaktas särskilt noga.

Räddningstjänstlagen innebär också att kommunerna skall ta till vara möjligheterna att utnyttja varandras resurser för räddningstjänst och förebyggande verksamhet samt att kommuner och statliga myndigheter som svarar för verksamhet enligt RÄL skall samarbeta. En samordnad större teknisk förvaltning där räddningstjänsten ingår som en del kan komma att lägga hinder för samverkan i räddningstjänstfrågor utanför den egna kommunen. Detta förhållande bör föranleda ytterligare avvägning av för- och nackdelar vid samordning respektive fristående förvaltning.

Enligt § 54 RÄL utövar räddningsnämnden den lokala tillsynen över efterlevnaden av räddningstjänstlagen och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Enligt Räddningsverkets uppfattning utövas denna tillsyn av räddningsnämnden direkt mellan räddningsnämnd och räddningschef beträffande ledningen av räddningskåren. Räddningsnämndens tillsynsansvar inom den förebyggande verksamheten består bl a av att svara för att brandsyn och sotning utförs och att lagen därigenom efterlevs. Räddningsnämnden bör här bl a från effektivitetssynpunkt och av naturligt praktiska skäl ta till vara räddningschefens särskilda kompetens på den samlade verksamheten inom området befolkningsskydd och räddningstjänst.

Med utgångspunkt i de speciella förhållanden som råder för räddningstjänsten och de särskilda regleringarna i speciallagstiftningen har praktiskt taget alla kommuner funnit det vara mest naturligt att räddningschefen också är förvaltningschef. Även Räddningsverket finner detta vara en naturlig lösning. Enligt § 3 RÄF skall räddningschefen "leda räddningskårens verksamhet". Detta innebär att ansvarig myndighet måste se till att räddningschefen ges de befogenheter och möjligheter i övrigt som behövs (t ex administration och ekonomi) för att fullgöra uppgifterna.

Om Kävlings kommun avser att genomföra de organisationsförändringar som framgår i utredningen förutsätter Räddningsverket att kommunens arbetsformer kommer att vara så utformade att räddningschefen fullt ut kan leda räddningskårens verksamhet i enlighet med den gällande lagstiftningen, att räddningsnämndens ansvar för räddningstjänsten framgår på ett entydigt sätt, att på samma sätt ansvaret inom befolkningsskyddet och de förebyggande åtgärderna tydligt anges, samt att RÄL:s krav i övrigt på verksamhet, ansvar, ledning och samordningsfrågor tillgodoses.

Räddningsverket vill avslutningsvis konstatera att de krav i allmänhet som räddningstjänstlagstiftningen lägger på kommunerna inte binder upp en kommun vid valet av till vilken nämnd ansvaret skall föras och hur förvaltningen som verkställer befolkningsskydds- och räddningstjänstfrågorna skall utformas. Dock finns i lagstiftningen ett antal reglerade kompetenskrav på personalen i både det förebyggande och skadeavhjälpande avsnittet. Traditionellt har vidare inom så gott som alla kommuner en stor del av arbetsuppgifterna skötts via delegation från nämnden till ledande befattningshavare som innehar kompetens enligt dessa regler. Den organisationsform som föreslagits i utredningen torde i ett antal fall försvåra arbetet med befolkningsskydd och räddningstjänst i fred och krig. Särskilt vid interkommunal samverkan som Räddningsverket tillskyndar på många sätt anser vi att detta kan bli märkbart.

I beredningen av ärendet har samråd skett inom Räddningsverket med juridiska enheten, enheten för samordning och tillsyn samt enheten för förebyggande brandförsvär.

Räddningstjänstavdelningen
Organisation och planering

Ulf Boghammar

Leif Sandahl

För kännedom:
Lsty i M-län

Inom SRV:
Aj
Bfb
Rst
aktuellt
cT
cU